

ΝΤΕΦΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

- ΛΑΪΚΑ ΚΕΝΤΡΑ
- Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
- Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ
- ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ
- Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΗΜΕΡΑ

- Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
- Ο ΕΥΡΩΕΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
- ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ
- ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ
- ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ ή ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ;

ΑΚΗ ΠΑΝΟΥ

ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΑ ΠΩ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ

Οι δίσκοι που σηματοδοτούν την εποχή μας

Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ - Κ. ΤΡΙΠΟΛΙΤΗ
ΕΠΙΒΑΤΗΣ
με την ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΖΟΡΜΠΑΛΑ

ΣΤ. ΚΡΑΟΥΝΑΚΗ - Κ. ΤΡΙΠΟΛΙΤΗ
ΣΚΟΥΡΙΑΣΜΕΝΑ ΧΕΙΛΙΑ
ερμηνεύει η ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΝΑΣΙΟΥ
ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ
με τον ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΥΤΡΑ

Δ. ΜΟΥΤΣΗ - Κ. ΤΡΙΠΟΛΙΤΗ
ΦΡΑΓΜΑ
Σ. ΜΠΕΛΛΟΥ - Δ. ΜΟΥΤΣΗΣ
και Λ. ΚΗΛΗΔΟΝΗΣ - ΑΛΚ. ΠΡΩΤΟΥΨΑΛΤΗ

ΑΡΛΕΤΑ
ΕΝΑ ΚΑΠΕΛΟ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ΤΑ ΜΠΑΡΑΚΙΑ
μια παραγωγή του ΔΙΟΝΥΣΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

ΝΙΚΟΥ ΚΑΛΛΙΤΣΗ
ΑΠΟΠΕΙΡΑ
με την ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΑΝΟΥ

Λ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ - Μ. ΚΡΙΕΖΗ
ΣΑΜΠΟΤΑΖ
ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΜΙΔΑΣ

ΗΛΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ
οι μεγάλες επιτυχίες του ΗΛ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
με την Χορωδία Κακίτση.

και:
ένα σημαντικό έργο
ΣΤΑΜΑΤΗ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ
ΚΥΡΙΕ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ένα λαϊκό ορατόριο
με τον Γ. ΚΟΥΤΡΑ και την Ε. ΒΙΤΑΛΗ

η μεγάλη φετεινή επιτυχία
ΓΛΥΚΕΡΙΑ
ΣΜΥΡΝΕ·Ι·ΚΑ

ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ
ΚΟΜΠΑΝΙΑ
μια παραγωγή του ΔΙΟΝΥΣΗ
ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΙΩΤΑ ΒΕΗ
στα δημοτικά της

LYRA

ΝΤΕΦΙ

**ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ**

ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΤΗΛ. 6449.105
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ

**ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ**
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΟΥΛΙΟΥ 10
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308

ΤΕΥΧΟΣ 1

1982

ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

Για αναδημοσίευση κειμένων-σχεδίων
και φωτογραφιών από το ΝΤΕΦΙ
απαιτείται άδεια από τον εκδότη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΥΣΗ ΑΝΑΓΚΗΣ	1
ΣΧΟΛΙΑ	4-12
Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ	14-16
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	17-21
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	22-23
ΛΑ·Ι·ΚΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ	24-27
Ο ΕΥΡΩΕΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	28-32
ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ	33
ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; ΙΔΟΥ Η ΑΠΟΡΙΑ	34-36
ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΙΣΙΝ ΕΣΧΑΤΟΙ	37-38
ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΕΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥ	39
Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ	40-45
Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΗΜΕΡΑ (συνέντευξη)	46-48
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ	49-53
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	54-55
ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΙ ΝΟΤΕΣ	56-57
ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	58-59
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	60-66
ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ 1922-1969	67-72

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο 1.200 δρχ.
Για έξη μήνες 600 δρχ.
Επιχειρήσεις 2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων 900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:

Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόβρυση

Η φωτογραφία από τη ΖΙΤΣΑ στο εξώφυλλο είναι του Σ.ΕΛΛΗΝΙΑΔΗ.

Οι μουσικοί είναι οι:

Μάνθος Σταυρόπουλος (ντέφι), Φώτης Αθανασιάδης (κλαρίνο),
Βασίλης Αθανασιάδης (λαουτο-κιθάρα), Αχιλλέας Δήμου (βιολί)

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ
(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX
(ACBA)

SPHINX
ΕΠΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΙΑΝΟΕΠΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΝΖΡΡΡΤ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ...

«Κέντρο Περιθαλψής» για τους Τούρκους Πρόσφυγες

ΡΕΠΟΡΤΑΖ : Στέλιος Κούλογλου
Περικλής Βασιλόπουλος

ΚΕΙΜΕΝΟ : Στέλιος Κούλογλου

Σ' ένα μικρό καφενείο στο Λαύριο, με μουσικό μπακ-γκράουντ ελαφρολαϊκά «μαλώνουμε» με κάτι Τούρκους.

Το θέμα της διαμάχης εντελώς «ελληνικό»: ποιός θα κεράσει τους ελληνοτούρκικους που παραγγείλα-

με;
— «Δεν γίνεται ρε παιδιά», μας λέει ο Αγγλομαθής της παρέας, «είστε μουσαφίρηδες μας εδώ στο Λαύριο. Θα σας κεράσουμε».

— «Αποκλείεται», απαντάμε. «Είστε φιλοξενούμενοι στην Ελλάδα, δικό μας το κέρασμα».

Επιμένουμε, γιατί ξέρουμε ότι οι άνθρωποι λεφτά δεν έχουν, και αναγκάζονται να δουλεύουν παράνομα για να πάρουν ένα μικρό μεροκάματο. Η συμπεριφορά τους μας θυμίζει την «παραδοσιακή Ελληνική φιλοξενία».

Πώς; Ελληνική φιλοξενία; Οι συνομιλητές μας είναι πολιτικοί πρόσφυγες που τους κυνήγησε η Τούρκικη χούντα. Έχουν καταδικαστεί άλλοι δυό φορές σε θάνατο επειδή αρνήθηκαν να πάνε να καταλάβουν την Κύπρο και λιποτάκτησαν, άλλοι γιατί μοίραζαν προκηρύξεις στην Άγκυρα για τον ίδιο λόγο, ορισμένοι γιατί ήθελαν να ανατρέψουν «το κρατούν καθεστώς με βίαια μέσα», και ορισμένοι γιατί δεν έβρισκαν δουλειά, γιατί αναγκάστηκαν να κλέψουν για να βρουν λίγο «ελληνικό» καφέ ή ένα πακέτο τσιγάρα. Τα γνωστά δηλαδή.

Και πήρανε των ομματιών τους, και μια πλαστική βάρκα και πέρασαν από το Κουσάντασι στη Σάμο ή κολύπησαν τον Έβρο ή περπάτησαν τη διαδρομή Τουρκία - Βουλγαρία - Ελλάδα.

Στο δρόμο σκεφτόντουσαν: «οι Έλληνες είναι φίλοι μας, έχουνε πείρα και δημοκρατία, ξέρουνε τι σημαίνει δικτατορία. Θα μας βοηθήσουνε». Μερικοί «φρέσκοι», που το έσκασαν μετά τις 18 του Οκτώβρη, ήτανε υπερβολικά αισιόδοξοι: «τώρα με την σοσιαλιστική κυβέρνηση θα μας καλοδεχτούν. Αριστεροί εμείς, αριστεροί κι αυτοί».

Τον κακό μας τον καιρό. Ορισμένους τους είχαμε στείλει πίσω, στον Έβρον και όλοι τα ρίξαμε στο Μητσοτάκη. Μετά τον θόρυβο σταμάτησε (;) το πίκ-πόγκ και τους πήρανε τους ανθρώπους και τους τσουβαλιάσανε σ' ένα στρατόπεδο στο Λαύριο. Ήρθε και η «αλλαγή» και τα πράγματα χειρότερα. Κι εμείς που μιλάμε μαζί τους ντρεπόμαστε, όχι μόνο για την Ελληνική κυβέρνηση, που στο κάτω κάτω εξουσία είναι, ντρεπόμαστε για μας τους ίδιους. Για τους εκατοντάδες διανοούμενους, αντιστασιακούς και ψευτοαντιστασιακούς, που έκαναν υψηλή πολιτική στο Παρίσι στην επταετία και τώρα από θέση εξουσίας, αντιπολίτευσης περιθωρίου και δεν συμμαζεύεται έχουν γίνει χοντρόπετσοι. Για τους δημοσιογράφους, που -μ' εξαίρεση μόνη απ' ότι ξέρουμε την Μαρία Ρεζάν- δεν γράφουν λέξη.

Για τους δικηγόρους, που δεν λένε στους ανθρώπους αυτούς τι δικαιώματα έχουνε σαν πρόσφυγες και αν πρέπει να ζητάνε άδεια για να κατέβουν από το Λαύριο στην Αθήνα. Για τις «επιτροπές Συμπαραστάσης στον Τούρκικο Λαό» που συνεδριάζουν με τις ώρες για «την εκτίμηση της πολιτικής κατάστασης στη γειτονική χώρα» λες και είναι Υπουργοί εξωτερικών και στο τέλος κουρασμένοι και διχασμένοι αποφασίζουν να... ξανασυνεδριάσουν ή να κατεβάσουν τους Τούρκους στην διαδήλωση με μαντήλι (και πανώ από τα σεντόνια τους) για να μην φαίνεται το πρόσωπό τους, από φόβο όχι μόνο του Έβρον αλλά και των Ελληνικών αρχών.

Για τους τραγουδιστάδες και τους λοιπούς του είδους, που εμφανίζονται στα φεστιβάλ (εκεί έχει βέβαια και κοινό για ν' αγοράσει τους δίσκους), αλλά δεν πάνε να πούνε δυό τραγουδάκια στους Τούρκους, που τους πήραν οι «αρχές» και την τηλεόραση.

ΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΟ «ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ»

Μα δεν είναι στρατόπεδο, «κέντρο περίθαλψης» είναι λένε οι Έλληνες «υπεύθυνοι». Σε ποιο «κέντρο περίθαλψης» χρειάζεται κανείς άδεια της ΥΠΕΑ (υπηρεσία εθνικής ασφάλειας) για να μπει, όπως μας ζήτησαν εμάς; Σε ποιά πολιτική «περίθαλψης» αντιστοιχεί η απαίτηση να έχει κανείς άδεια από τον διοικητή της χωροφυλακής (να άλλη μια ελληνική πρωτοτυπία: το κέντρο περίθαλψης διοικεί η χωροφυλακή) για να πάει μέχρι την Αθήνα; Και τελικά ποιός ρώτησε τους κατοίκους του «κέντρου», αν θέλουν να υποστούν την ...«περίθαλψη»;

ΕΓΙΝΕ...ΑΛΛΑΓΗ ΑΛΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ

«Μα τα προσέχουν τα παιδιά», θα πείτε. Φυσικά, γι αυτό και ο νέος διοικητής της χωροφυλακής θέλει με το ζόρι να τα στείλει στην Ευρώπη, να πάρουν τον αέρα τους. Έτσι αφού τους κρατήσουν για μερικούς μήνες κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, ο νέος διοικητής της αλλαγής τους υποβάλλει τις εξής ερωτήσεις:

- Θέλεις Διαβατήριο;
- Φυσικά.
- Πότε θα φύγεις από την Ελλάδα;
- Δεν ξέρω.
- Για να στο δώσω πρέπει να μου πεις πότε ακριβώς θα φύγεις...
- Αν κάποιος έχει κάτι κανονίσει, λέει για παράδειγμα, ότι θα φύγει σε 10 μέρες.
- Πού είναι το εισιτήριό σου;
- Δεν έχω βγάλει ακόμα.
- Πρέπει να το δω πρώτα για να σου δώσω το διαβατήριο.

Αλλά για να βγάλει κάποιος εισιτήριο, χρειάζεται λεφτά. Αλλά οι πολιτικοί πρόσφυγες δεν έχουν - δεν τους δίνουν - άδεια εργασίας. Για τα μικροέξοδά τους αναγκάζονται να κάνουν - παράνομα - μεροκάματα κυρίως σε οικοδομές, όπου οι Έλληνες «φιλόξενοι» εργολάβοι και λοιποί αεριτζήδες τους δίνουν ένα χιλιάριο τη μέρα, αφού τους «εκαναν τη χάρη» και τους πήραν. Αν τους το δίνουν. Γιατί πριν λίγο καιρό τίμιος Έλληνας «μετεφέρθη εκτάκτως αιμόφυρτος σε Νοσοκομείο των Αθηνών». Είχε αρνηθεί να πληρώσει τα μεροκάματα που χρώσταγε σε τούρκο.

Βέβαια, έτσι κι αλλιώς, η κατάσταση στο Λαύριο δεν είναι καθόλου καλή. Από τότε που έκλεισε η Γαλλική Εταιρία Λαυρίου και η ΒΕΛΠΛΑΣΤ μεταφέρθηκε στη Χαλκίδα, εκατοντάδες εργάτες βρέθηκαν χωρίς δουλειά. Ανάμεσα σ' αυτούς και Τούρκοι από την Κομοτηνή που δούλευαν στην ΠΥΡΚΑΛ.

ΞΕΧΑΣΑΜΕ ΠΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ

100 περίπου Τούρκοι, ανάμεσά τους 5 οικογένειες και 2 παιδιά 5-6 χρόνων, αποτελούν τον πληθυσμό του στρατοπέδου. 60 περίπου απ' αυτούς πολιτικοί πρόσφυγες (οι 10 καταδικασμένοι σε θάνατο) δικηγόροι, δημοσιογράφοι, αρχιτέκτονες, ποιητές, συγγραφείς της γειτονικής χώρας «που δοκιμάζεται από τη φασιστική δικτατορία», στην οποία -ως γνωστόν- όλοι είμαστε ενάντιοι.

— Πώς περνάτε τον καιρό σας εδώ;

Γελάνε όλοι, όταν ο μεταφραστής τους το λέει:

— Ξυπνάμε, τρώμε, κοιμόμαστε, ξαναξυπνάμε, ξανατρώμε, ξανακοιμόμαστε. Έχουμε ξεχάσει πότε είναι Κυριακή. Μόνο από την καμπάνα της εκκλησίας το καταλαβαίνουμε. Παίζουμε σκάκι, αλλά παίζεις μια-δυό βδομάδες μετά το βαριέσαι.

— Ακούτε μουσική, σας αρέσει η ελληνική μουσική, το μπουζούκι;

— Τελευταία μας πήρανε και την τηλεόραση που είχαμε! (προφανώς για να μην αποπροσανατολίζονται από την αντιδραστική ιδεολογία με την οποία η δεξιά είχε διαποτίσει τα μέσα ενημέρωσης).

ΕΝΑ ΓΚΕΤΟ ΑΝΘΙΖΕΙ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ

— Ποιές είναι οι σχέσεις μεταξύ σας; Διοργανώνετε τίποτα γιορτές;

— Μερικές φορές ναι. Όλοι περιμένουμε πότε θα φύγουμε από δω. Αυτό μας ενδιαφέρει.

— Στην Αθήνα κατεβαίνετε;

— Οι άδειες δίνονται εύκολα. Τώρα τελευταία στην πράξη έπαψαν να ισχύουν. Αλλά για να κατέβεις στην Αθήνα χρειάζεται ένα χιλιάριο αν κάτσεις εκεί όλη μέρα.

— Το βράδυ αν δεν γυρίσετε, πώς μπορούν να το καταλάβουν;

— Γίνεται προσκλητήριο.

— Είστε οργανωμένοι στο στρατόπεδο κατά ομάδες κλπ;

— Ανήκουμε σε διαφορετικές πολιτικές οργανώσεις, αλλά δεν μαλώνουμε μεταξύ μας. Αποφεύγουμε τις πολιτικές συζητήσεις, και προσπαθούμε να ενωθούμε γύρω από τα κοινά μας προβλήματα. Η αριστερά στην Τουρκία έχει τα χάλια της όπως και στην Ελλάδα.

— Ποιές είναι οι σχέσεις σας με τους Έλληνες;

— Καλές. Ευτυχώς που ορισμένοι από την Αθήνα μας έδωσαν αυτά τα ρούχα που φοράμε. (Όταν φύγανε από την Τουρκία δεν πήραν τη βαλίτσα τους.) Ευχαριστούμε την «Επιτροπή Συμπαράστασης στον Τούρκικο Λαό» (Σημ: ελέγχεται από ΚΚΕεσωτ. και ΠΑΣΟΚ) για τα τρόφιμα και τα ρούχα που μας έστειλαν τα Χριστούγεννα.

Ας ακούσουμε και την «άλλη πλευρά». Δύο ταβέρνες - ζαχαροπλαστεία λειτουργούν το χειμώνα στο Λαύριο. Μιλάμε με τον ένα καταστηματάρχη:

— Οι περισσότεροι είναι καλά παιδιά. Βέβαια είχαμε προβλήματα. Μαζεύονταν όλη μέρα 100 άτομα εδώ. Τους παρακαλέσαμε να μην κάθονται στην διπλανή αίθουσα με την τζαμαρία, για να μπορούν να έρχονται στο μαγαζί οι οικογένειες, οι κοπέλλες, τα ζευγαράκια.

— Ναι, αλλά που να πάνε όλη μέρα οι άνθρωποι;

— Και τι φταίω ρε φίλε; Θέλω να δουλέψει το μαγαζί. Πώς να φέρει ο άλλος την κόρη του μαζί με 100 Τούρκους; Τους παρακαλέσαμε να μην έρχονται πολλοί. Έκαναν και φασαρίες. Μερικές φορές μάλωναν μεταξύ τους. Άμα τους πεις μην έρθετε σου λένε: «Γιατί, επειδή είμαστε Τούρκοι;»

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ξαναγυρνάμε στη συντροφιά των Τούρκων.

— Τι ζητάτε ρε παιδιά τώρα;

— Τελικά μας έδωσαν ένα χαρτί που πιστοποιεί ότι είμαστε πρόσφυγες. Θέλουμε να μάθουμε τα δικαιώματά μας. Να πιάσουμε μια δουλειά, να μείνουμε στην Αθήνα. Μπορεί κάποιος να μας μιλήσει για τα δικαιώματά μας; Να έχουμε την δυνατότητα ν' αγωνιστούμε ενάντια στη Χούντα του Εβρέν. Δεν θέλουμε να φύγουμε από την Ελλάδα, όπως μας πιέζουν να κάνουμε! ●

Roukos
The Pub

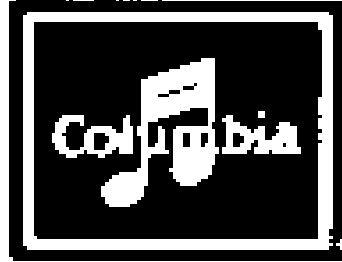

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ & ΔΟΥΣΜΑΝΗ 5
ΠΛ. ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ ΤΗΛ.: 8611206.

ΛΑΚΗΣ
ΧΑΛΚΙΑΣ

**ΛΑΚΗΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΜΑΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ**

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΩΝ ΧΑΛΚΙΑΔΩΝ

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΗΦΙΣΟΥ
ΤΗΛ: 3461266 - 3471689

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Λ. ΞΑΝΘΑΚΗΣ